

REVISTA DEL CENTRO DE LECTURA

Cuarta época

Reus, Enero de 1965

Núm. 151

Director: Sr. Presidente del Centro de Lectura

Depósito Legal.- T. 20 - 1958

SUMARIO: «Concurso Literario»: «Garlanda de Roses», por Salvador Perarnau. — «Reunión General Ordinaria». — «Presupuesto para 1965». — «Actividades del Centro». — «Nuestros conferenciantes»: «Introducción a la Astronáutica». — «Biblioteca: Estadística anual». — «Servicio meteorológico».

Concurso Literario

Por gentileza de la Dirección General de Información, podemos cada año convocar un pequeño Concurso Literario para premiar un trabajo en prosa o en verso dedicado a las rosas. Con ello la Dirección General de Información presta una eficaz colaboración a que poetas y prosistas dediquen nuevos cánticos a la reina de las flores que es la que más se destaca en los jardines reusenses, públicos y privados. Figura en el escudo de la ciudad y en el del Centro de Lectura.

He aquí el fallo emitido por el Jurado del Concurso, que se ha celebrado recientemente, a continuación del cual se publica el trabajo premiado.

A C T A

En la ciudad de Reus, a las veintiuna horas del día 22 de diciembre de 1964, se haya reunido en el Centro de Lectura los señores D. Francisco Font de Rubinat Santasusagna, D. Jaime Capdevila Vernis y D. José Blanch Massó, que constituyen el Jurado nombrado por el Presidente del Centro de Lectura, para adjudicar el premio de CINCO MIL PESETAS ofrecido por la Dirección General de Información para el mejor trabajo literario dedicado a las rosas, escrito en prosa o en verso, en lengua castellana o catalana.

Después de examinar detenidamente los trabajos presentados a concurso, se toman por mayoría de votos los siguientes acuerdos:

1.º *Declarar fuera de concurso tres de los trabajos presentados por no tener la extensión mínima exigida.*

2.º *Después de eliminaciones sucesivas entre los trabajos restantes, se considera que ninguno tiene méritos suficientes para aspirar al primer premio.*

3.º *Adjudicar un único accésit de cinco mil pesetas al trabajo que lleva por lema «XV Sonets».*

Todos estos acuerdos se toman, como queda dicho, por mayoría de votos, con el voto contrario del Sr. Capdevila Verris.

Y para que conste se levanta la presente acta que firman los miembros del Jurado arriba expresados.

FRANCISCO FONT

JAIME CAPDEVILA

JOSE BLANCH

La presente acta ha sido entregada a esta Presidencia y a presencia del Jurado ha abierto la plica correspondiente al trabajo premiado que ha resultado ser de D. Salvador Perarnau Canal, con domicilio en Rambla Montaña, 58, Barcelona (Guinardó), autor del trabajo n.º 1.

De todo lo cual da fe esta Presidencia, disponiendo el envío de esta acta, por cuadruplicado ejemplar, a la Dirección General de Información y ordenando que el texto del trabajo premiado sea publicado en la «Revista del Centro de Lectura».

Reus, a 23 de diciembre de 1964.

El Presidente del Centro de Lectura

ENRIQUE AGUADÉ Y PARÉS

Garlanda de Roses

Lema: XV Sonets

I

LES ROSES

Amigues enciseres que heu vingut
a prendre l'aire fresc del meu jardí
i un rajoli de sol de joventut
us ha eixugat el plor del serení

Potser sou uns estels que s'han perdut
anant de nit: erraren el camí
i, en rompre l'alba, timits han caigut
com perles del mantell blau del matí.

En cada brot hi ha hagut una rialla
de llum i de color com de rondalla,
com un somni d'amor engelosit.
S'han estirat els brots en la florida
com s'estira el desig dintre la vida
quan tots els cinc sentits ens han florit.

II

LES TEVES ROSES

Tens carn de color de rosa
i roses per tot el cos
i una ponzella closa
de cada ull en el repós.

Un dolç bel de llum es posa
suaument al teu redós
i tot pren color de rosa
de les roses del teu cos.

Tota tu ets una florida
i sents esclatar la vida
en un esclat imponent.

Al cor, als ulls, a la cara,
al pit, a les mans i encara
roses en el pensament.

III

ROSA DE GOSADIA

Tens la rialla intencionada
i un viu mirar bellugadís
i la paraula foguejada
com si el desig et sobreixís.

La teva cara és perfumada
i nimbejada de claror
perquè qui et miri una vegada
senti l'esclat d'una passió.

Tens de la rosa purpurina
l'embriagant flaire divina
i el propi encant d'haver florit.
Però, dessota de tes fulles
tens les espines com agulles
per a clavar sobre algun pit.

IV

ROSA BLANCA

(En la Primera Comunió d'una nena)

Avui ets la rosa blanca
tota blanca de Jesús.
Els teus pares són la branca
que et mira amb l'esguard confús.
En ta vida res no hi manca
des d'aquest matí que duus
en ton cor la rosa blanca
del divi Cos de Jesús.

Et feràs gran i la vida
et riurà tota florida
d'aquesta dolçor que duus
avui que ets la rosa blanca
la més blanca de la branca
del Primer Goig de Jesús.

V

ROSES DE PASTOR

Oh com floreix la gabarrera
dintre del més hirsut barranc!
Així que ve la primavera
sembla que porti vestit blanc.

Per tots els brots treu floridera
d'un blanc rosat picat de sang
i amb una gelosia austera
omple d'espines tot el branc.

Aixeca rams de roses juntes
com rams d'estrelles de cinc puntes
en una albada de claror:
—petites, delicades, blanques.—
Com que són roses bosquetanes
en diem: «Roses de Pastor».

VI

* * *

Entre les joies divines
que ens endolceixen el cor
hi ha les delícies fines
de la rosa del record.

Entre les fulles més fines
d'un amor que sembla mort
i trobareu les espines
de la rosa del record.

L'oblit ens guareix la llaga
però, dessota s'amaga
el neguit que punx molt fort.

Joia i plor: rosa i espina
que no sabs quina és més fina
en la rosa del record.

VII

LES ROSES DE SALOMO

La més bella de les coses
més belles de l'antigor
potser fou un pom de roses
dels jardins de Salomó.

L'esposa entre les esposes
la de més gran formosor,
escullida entre mil roses
dels jardins de Salomó.

La rosa és gràcia infinita,
beutat de la Sulamita
que omple l'entorn de claror

i tota rosa s'esflora
si la Sulamita plora
pels jardins de Salomó.

VIII

LES ROSES DEL MONUMENT

Sense color ni perfum,
marcides de sentiment,
perdues a mitja llum
sota d'un Jesús Morent,
les roses fan el resum
d'esfullar-se lentament,
sense color ni perfum,
marcides pietosament.

En cada una es reflectia
aquell groc de l'agonia
del Jesús crucificat
i més d'una rosa vera
duu una llàgrima de cera
del ciri del seu costat.

IX

LA ROSA PITIMINI

Oh meravella infinita!
Finor de nacre i de setí
i tan petita, tan petita
com un gotim de serení.

Tot el roser es desdelita
en jugar el joc del bell florir;
tots els estels més alts incita
i es van tornant pitiminí.

Més d'una rosa que us espia
us mira amb ulls de gelosia
i avergonyeix els seus sentits
davant la vostra formosura...
Hom diu que «dintre els pots petits
hi ha la bona confitura.»

X

LES ROSES TARDORALS

Són germanes o cosines
d'aquelles primaverals;
com elles tenen espines
i esclaten pels brots més alts.

Són més rares, no tan fines;
desafien temporals,
el fred fi de les boirines
i rosades matinals.

Tarden a florir una mica
cada una és més bonica
que un roser primaverall.
Entre gelades i gebra
volen arribar al pessebre
i esfullar-se per Nadal.

XI

LA ROSA PRIMERA

Així que s'obria el dia
anava estirant-se un brot
i com d'un llavi sortia
la rosa del primer mot.

Quin color! Com relluia
joiós per damunt de tot
aquell brot que s'encenia
de la glòria d'aquell mot!

Era un miracle d'albada.
Vaig portar-la a l'estimada
i junts la varem besar:
Era la rosa primera
de la nostra primavera
que mai més no tornarà.

XII

ROSES D'ABRIL

Frisaments d'ales de mil papallones,
lúcids reuixims de l'arc de Sant Martí;
les roses, del grec «rodon» són rodones
i esclaten de claror com un matí.

Enlaira cada brot ànsies pregones
d'entusiasme en el bell florir;
són boques que no tenen pariones
en dir en flor tot el què en flor es pot dir.

Roses d'Abril, oh roses de la vida
Tota beutat devé prompte marcida
sense cap queixa, sense cap condol.
Pausadament, sense ombra de basarda
cauen del brot com va caient la tarda
esfullant-se en un dolç «plou i fa sol».

XIII

LES ROSES DE SANT JORDI

Passa Sant Jordi dintre un vol d'aloses
en un mati dolç i rosat d'Abril
i al seu darrera hi ha un esclat de roses
com caps de llança del guerrer gentil.
Passa matant el drac i esquivant noses
i en cada cor deixa un glatir subtil
i una promesa d'arranjar les coses
que emplena d'esperança cada Abril.

Emplena d'esperança i de florida
i el sant Patró dona al cavall la brida
i travessa brunzet la immensitat.
D'un cop de llança desfà dracs i noses
i deixa tot el món cobert de roses
que embriaguen els sentits de llibertat.

XIV

LES ALTRES ROSES

Pel sol fet d'ésser roses ja sou belles;
el vostre nom ja és definitiu:
sou belles quan encara sou ponzelles
i belles esfullant-vos quan moriu.

Del cel d'aquesta terra sou estrelles.
No hi fa res el color si el brill és viu;
sou galtes delicades de donzelles
que ens diuen que hi ha un cor ple de caliu.

Roses —delícia dels jardins— florides
per alegrar una mica nostres vides
i alleugerir el respir amb vostre olor.
Blanca, groga, rosada o purpurina,
no pot haver-hi rosa sense espina
ni pot haver-hi estel sense foscor.

XV

LA GRATITUD DE LES ROSES

Vora la casa i ha un roser
que es va gronxant de cara al vent;
la primavera quan hi ve
totes les branques li encén.

Esclatant roses tant com pot
es va enfilant fins al balcó;
l'amada ho veu i al cap d'un brot
posa, graciosa, el seu petó.

Mentre de nit l'amor reposa
aquell petó es torna rosa
i el roser es va gronxant.
Quan, al mati, ella es desperta
veu la barana que s'ha omplerta
d'altres petons que van pujant.

SALVADOR PERARNAU